

[Krarup.]

ønsker ikke at modtage mere. I anmærkningerne til lovforslaget står på side 4 omtalt den mulighed, at en handlende må sige fra, og så står der ikke anden udvej tilbage, vil jeg tro, end at prøve hos en anden handlende eller møller for at få ham til at tage imod det, og på den måde udskydes afleveringen. Jeg taler her på flere landmænds vegne og vil mene, at ordningen således rummer en vanskelighed og en besværlighed, som kan blive ret generende. Derfor vil jeg med interesse høre, hvad den højtærede landbrugsminister kan sige om det spørgsmål.

Oluf Johansen: Mit parti er enigt i, at en lovgivning som den her foreslåede, der tager sigte på at hindre opfodring af hvede og pålægge aflevering af vor hvedeproduktion, afgjort er nødvendig, og vi anser den foreslåede ordning for god. Jeg har den opfattelse, at de forskellige pristillæg fra november og fremefter skal medvirke til at aflaste statslagrene for korn. Nu må der da blive frie handelsforhold, så landmændene kan beholde hveden, eller købmændene ved tidlige køb kan modtage den, når de mener, de har fordel deraf. Begge parter har lov at spekulere i stigning eller fald i priserne. Det eneste sikre er, at landmændene får præmien på 5 kr. pr. 100 kg, hvilket formentlig vil have den virkning, som den højtærede landbrugsminister omtalte.

Jeg hilser med tilfredshed den bestemmelse i lovforslaget, som giver landbrugsministeren ret til at forbeholde indtil 100 000 t foderkorn til de mindre jordbrugere. Jeg ved godt, at denne tildeling i indeværende høstår i virkeligheden har kunnet betragtes som en narresut; mange husmænd følte sig ikke foranlediget til at give 2 kr. eller derover mere pr. 100 kg for at få det indførte korn, men ville hellere købe i fri handel. Men forholdene kan jo ændre sig, og derfor er det godt at have en bestemmelse som den omtalte.

Jeg skal anbefale lovforslagets gennemførelse.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire ordførere for deres tilslutning til og anbefaling af lovforslaget.

Til det ærede medlem hr. Krarup skal jeg sige, at dersom samtlige større landmænd, som dyrker hvede, vil aflevere den om efteråret, er der for køberne meget store vanskeligheder forbundet hermed. Vi kan jo ikke tvinge en handlende til at

modtage hvede; han kan mangle plads eller penge. I forhandlingerne med husmandsforeningerne, landboforeningerne og tolymandsforeningerne var vi enige om at indføre betaling for lagerleje og rente; når de handlende skal købe korn, må de jo også have pengene stående i det, og en sådan bestemmelse vil fremme en mere ligelig aflevering af hveden året igennem. Den er navnlig nødvendig, efter at vi har fået indført den bestemmelse, at beløbene på de 5 kr. og de 50 øre månedlig udbetales til landmændene af købmændene og ikke af kornkontoret, for så er disse købmænd sikre på, at de får den samme lagerleje, som landmændene kan få. Hvis landmændene trods den fortjeneste på de 3 kr., som de kan få ved at aflevere kornet sidst på vinteren, alligevel vil aflevere om efteråret, vil købmændene kunne sige: vi kan ikke modtage det, og så må landmændene enten beholde det til lidt senere eller træffe aftale med en anden modtager. Det vil formentlig regulere sig, når landmændene ved, at de vil kunne opnå disse beløb, men hvis de om efteråret straks vil styrte sig over købmændene med hele deres beholdning på, skal vi sige ialt 50 000—100 000 t, er det ganske umuligt for købmændene at modtage det, og det må landmændene indstille sig på. Som bestemmelsen er formet her, har man sikret sig en mulighed for, at de ikke kommer ud for økonomiske vanskeligheder, selvom de beholder kornet lidt længere.

Det ærede medlem hr. Oluf Johansen udtaler sin glæde over, at husmændene har fået forkøbsret til 100 000 t indkøbt korn. Jeg synes ikke, det ærede medlem skal sige, at bestemmelsen i fjor var en narresut. Når den ikke kom til at betyde noget, var det på grund af den store høst; den bevirkede, at husmændene, som havde ønsket bestemmelsen indført, ikke aftog det korn, der var mulighed for at købe udefra, og som de kunne få tildelt. Der er ikke af rigsdagen eller af mig stukket dem nogen narresut ud.

Oluf Johansen: Ja, årsagen var dels, at høsten blev så stor, at der ikke blev brug for så meget tildelingskorn, dels at adskillige husmænd hellere ville købe frihandelskorn end tildelingskorn.

Landbrugsministeren (Bording): Hvorfor ville de hellere købe frihandelskorn? Fordi høsten var så stor, at det danske korn var billigere end det indførte, og derfor synes jeg, det ærede medlem nok kunne have valgt et smukkere udtryk end narresut.